

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KOERSEN

Monoloog

door

1880

Dirk Biddeloo

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2779

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>KOERSEN</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>DIRK BIDDELOO</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2003/0220/016
ISBN 978-90-385-08184

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Biddeloo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

(Beelden passeren op een scherm: een wielrenner, voorbijflitsende landschappen. Daarna focus op kasseien, dan overschakeling naar het wentelen van de pedalen. Het beeld van de kasseien die voorbij flitsen, kan eventueel als leidraad gebruikt worden in het stuk. Ook ander beeldmateriaal (bvb. opname van finale van een klassieker of touretappe kan dienstig zijn). Bob draagt wieleroefuit, zonnebril, ook tas. Als de beelden (of het geluid) wegsterft, neemt hij zijn bril langzaam af. Hij kijkt als wezenloos in de verte. Spreekt zijn dialect.)

BOB : Heeft er iemand mijn pillen gezien...?

Nee zeker.

En de soigneur? Waar hangt die weer uit?

De mecanicien?

Ik draag rugnummer dertien vandaag. Dat belooft. Als ik bij de dertien eersten zou kunnen eindigen...

(neemt tas van schouder, zet ze neer op de grond)

Bananen, rijsttaartje, druivensuiker, sandwich met kaas, kippenbil. Altijd hetzelfde. Ha. Hier zijn ze dan toch. Mijn pillen.

(spreekt als een geïnterviewd renner, vlak na de aankomst)

Ja zeker heu, in de laatste vijf kilometer heu, we waren nog met zijn vieren, maar ik wou de sprint niet afwachten, want ik wist dat Jan nog goed zat en 'k ben wel snel heu, maar toch heu..ik wilde geen risico nemen en zodus..zodus..ben ik dan zelf vanuit het wiel gesprongen.

Ja inderdaad, het parcours was wreed lastig, zeker met die paar laatste kasseistroken en dan ook nog wind tegen, ik had daarom schrik om plat te vallen, maar 'k ben dan toch kunnen springen en gelukkig is 't gelukt en ja, ik ben een gelukkig mens.

De ploegmaats hebben formidabel werk afgeleverd, vooral Rudy en Paul heu, die hebben fantastisch werk gedaan.

(steekt denkbeeldige trofee of bloemenruiker in de hoogte. Daarna handen schuddend de lucht in; de duimen naar boven gekeerd. Gejoel, applaus).

(somber) Parijs-Roubaix. De koningin van de voorjaarklassiekers. De hel van het noorden. Paris-Roubaix. Had ik kunnen winnen. Had ik twee maal kunnen winnen. Ben twee maal van start gegaan in Parijs-Roubaix. Maar ik heb niet gewonnen..Opgegeven. Juist na de bevoorrading. Dat eten, dat konden ze mij niet meer afpakken.

(hij steekt de etenswaren weer in z'n zakje)

Grote prijs der Natiën. Oftewel de Landenprijs. De Schaal Sels. De Druivenkoers en de Drie Zustersteden. De Trofee Baracchi. Bestaat niet meer. Wordt niet meer gereden. Er zijn geen winnaars meer. Maar ook geen verliezers.

Twaalf jaar prof geweest. En overal gereden. Frans, Italiaans, Duits, Frans. 'k Kon overal mijn plan trekken.

J'ai pris le roue de Jean, mais Robert était dans le mien et alors..sicher sicher,attackieren, in l'ultimo kilometro, demarrare, go for it, j'étais un peu dans le vent, j'ai réagi un peu tard et alors j'avais le lard à la jambe!

Kende iedereen in 't peloton.

Waar zijn die gasten gebleven? 'k Hoor niks meer van hen. En van mijn eigen ploegmaats ook niet meer. Straf hé. De Jos. Ge deelt drie weken lang dezelfde hotelkamer, ge kent elkaar door en door, ge zijt als het ware familie, en toch hoort ge er niks meer van.

Mijn palmares?

Eerste in Milaan-San-Remo, laureaat van Parijs-Roubaix, winnaar van de Ronde van Vlaanderen, primus in Putte-Kapellen. Néééé!! Had mijn palmares kunnen zijn! Een banddikte verschil! Verliezen met één banddikte verschil! Maakt wel een groot verschil hé. De erelijst houdt er géén rekening mee, mijnheer. Geen rekening. Een erelijst is onverbiddelijk. Tegen die uitspraak kunt ge niet in beroep gaan.

Of dat ge nu gewonnen hebt met drie lengten of met tien millimeter, 't maakt geen enkel verschil.

Plezant hé. Goed voor de moraal. Foto-finish noemen ze dat. Ja.

(stapt de zaal in, deelt foto's met handtekening uit, of geeft handtekeningen)

Neeneeneenee een carrière als wielrenner...ons vader had daar niets op tegen, wie heeft dat nu weer gezegd.

Ons vader had het zelf vroeger ook geprobeerd, maar zonder echt veel succes. 't Was nochtans een rappe. Maar ik..ik ben het type van de èchte sprinter.

Vanuit het wiel. Wham! De laatste honderd meter. Bam! Als een raket! Vol adrenaline!

Poeske Scherens! Mijn billen. Mijn pillen.

Moest mijn moeder nog leven, ze zou ervoor zorgen dat ik mijn pillen niet vergat. Samen met een propere zakdoek in m'n etenszakje. Merci make. *(trots)*
Hier, deze bloemen zijn voor u.

Die missen op het podium...die zijn niet mis...Nee, niet te missen..

(geeft drie kussen, gooit bloemenruiker naar het publiek)

Eén twee drie en 't is gedaan.

(ontkurkt fles champagne, spuit in het rond)

Waarom krijgt de winnaar eigenlijk maar drie kussen? En dat moet persé op de kaak zijn. Ja. Of in de lucht, dat gebeurt ook. En de tweede krijgt niks. Waarom geven ze die geen twee kussen? En de derde één kus? Dat zou toch eerlijker zijn?

Een twee en drie. Goud, zilver, brons. Zo staan ze toch ook op het podium?

Echt talent breekt door. Dat is overal zo. Denk aan die Braziliaanse jongetjes die buske stamp doen in de sloppenwijken van Rio. Worden ontdekt en als ze twintig zijn, spelen ze in de Mundial. Wel, ik was ook zo.

Alleen..alleen..ik wèrd niet ontdekt, maar ik heb mezelf moeten ontdekken en dan komt ge voor verrassingen te staan.

Charly Gaul. Ze noemden hem de engel van het hooggebergte. Federico Bahamontes. De adelaar van Toledo. Rik Van Looy. De Keizer van Herentals. Jullie moeten mij eens vertellen waarom alle grote vedetten een bijnaam krijgen. Ik vind dat onrechtvaardig. Zijn ze misschien soms zoveel beter dan de zogenaamde waterdragers? Moeten ze daar nu fier op zijn of wat? De blonde pijl van Laarne. Bah! Le pédaleur du charme! Ha! (*danst*) Jaja Poupou, Dédé, Abdoe...Belachelijk! Mij noemden ze...Ach wat speelt het ook voor rol. Maar ik zal eens iets zeggen. De kleine garnalen, die krijgen ook bijnamen. Dat weten jullie natuurlijk niet. De coureurs wel, maar jullie niet. Jullie kennen alleen de bijnamen van de vedetten. En ik was..ik had...

(slikt pil in)

Hoe steiler de helling, hoe liever ik het had. Ik had dan ineens tijd genoeg om van 't landschap te genieten. Schoon die cols in Frankrijk. De Ventoux bijvoorbeeld. Ik was goede maatjes met de Mont Ventoux. Col buiten categorie. De Reus van de Provence! Elk jaar kwamen wij elkaar weer tegen! 'n Vriendelijke jongen, de Ventoux. Knappe gast. Wel wat kaal van boven, maar ja. Dat is de ouderdom hé.

Wereldkampioenschap. De wereldkampioen draagt een regenboogtrui. Ha ja? Leugens! Regenboogtrui! Blauw rood zwart geel groen wit! Hebben jullie ooit al een regenboog gezien met die kleuren?! Kàn toch niet! Ik had dat spelletje vlug door... Daarmee ook dat ik nooit geselecteerd werd. Het zou hetzelfde zijn...het zou hetzelfde zijn ...Allez, om maar een voorbeeld te geven...De trui van de Belgische kampioen...Zwart geel rood! De kleuren van de nationale vlag! Daar valt niks op af te keuren. Maar de regenboogtrui... Zo'n wereldkampioen moesten ze declasseren. Dat is mijn gedacht!

(fietst "bergop", trekt grimassen, snuift, spuwt, drinkt, gooit zijn petje weg en raapt het weer op)

Toen ik klein was, lang geleden, kocht ik bij het kruidenierke op de hoek soms een pakje tuttefrut. Een roze lat tuttefrut, ik kan me de smaak en de reuk nog best herinneren. In elk pakje zat ook een foto...van een wielrenner. En op de achterkant van dat prentje..de geboortedatum, geboorteplaats en het palmares...Ik verzamelde die prentjes en sommige van mijn klasgenoten deden dat ook... Ik heb Darrigade dubbel..ha, en gij Van Steenberghe? Verwisselen?

(verkneukelt zich) Als de kruidenier druk bezig was, durfde ik zo'n pakje wel eens openvouwen om te zien welke coureur erin zat. Als 't er een was die ik al had, deed ik het pakje snel weer dicht...

Ik dacht toen: later zullen ze van mij ook zo'n foto nemen...Ik kom ook bij de tuttefrut terecht. En ze gaan mij ook verwisselen. De kruidenier zal nogal verschieten!

(ongerust) Naar 't schijnt...naar 't schijnt...zouden bepaalde producten die ge voor of tijdens de koers moet nemen, ook bijwerkingen kunnen hebben. Uw tikker die op hol slaat...Droge mond, zweten, slapeloosheid, een opgeblazen gezicht...in 't slechtste geval..... hartstilstand.....Nee, misschien niet direct, maar toch...

Enfin, ik weet dat ook maar van horen zeggen, waarschijnlijk is het wetenschappelijk allemaal niet bewezen...Iemand die heel de dag aan een bureau zit, kan morgen toch ook als een pudding ineenzakken. Hoe verklaart ge dät dan?

Bijwerkingen, begot. Ik heb verleden week een rare droom gehad. Een heel rare droom...Maar of dat een bijwerking was, weet ik natuurlijk niet...

Ik stond in 't postkantoor...En de politie was er ook...De directeur van de post had klacht tegen mij ingediend en de politie laten komen....

(met de stem van de agent) Hou u niet van den domme mijnheer. U kunt uw beurt dus niet afwachten? U steekt aan het loket de wachtenden voor u zomaar voorbij! En dat is niet de eerste keer dat dat gebeurt hé? Gelden die regels hier soms niet voor u?

Maar ik zag de streep voor het loket, mijnheer de agent. De meet. Ik kon mij niet houden. Ik voelde mij in forme en 'k moest demarreren. Vanuit achtste positie als ik mij goed herinner.

(als de agent) Die meet werd op de vloer voor het loket getrokken met de bedoeling om voor het cliënteel de nodige discretie te voorzien. Om onnodig gedrum te vermijden.

Jamaar, mijnheer de agent, die streep voor het loket...is normaal toch rood? Maar de deze is een witte!

(de agent) En dan?!

Mijnheer de agent, een witte meet heeft op mij hetzelfde effect als een rode lap op een stier! Als ik een witte meet zie, moet ik gaan!